

Η διαθεσιμότητα που προβλέπει ο Ν. 4092/2012 παραβιάζει τόσο το Σύνταγμα όσο και τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη, αποφάνθηκαν με επτά αποφάσεις τους, τέσσερα δικαστήρια από διαφορετικές περιοχές της χώρας (Χίος, Ρέθυμνο, Ξάνθη και Μεσολόγγι)

Ειδικότερα, τα τέσσερα αυτά δικαστήρια με τις αποφάσεις τους (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων) που δημοσιεύονται στην Επιθεώρηση Εργατικού Δικαίου (τεύχος 6/2013) υπογραμμίζουν ότι το μέτρο της διαθεσιμότητας του Ν. 4093/2012, με το οποίο μειώνονται κατά 25% αποδοχές των θιγομένων εργαζομένων και καθίσταται αβέβαιο το μέλλον της εργασιακής τους σχέσης, η οποία και «πιθανολογείται σφόδρα ότι τελικά απολύεται», είναι αντίθετο προς το Σύνταγμα και τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη.

Συγκεκριμένα, όπως υπογραμμίζουν οι δικαστές, η διαθεσιμότητα προσβάλλει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια η οποία προστατεύεται από το άρθρο 2 του Συντάγματος, και αυτό γιατί ανεξάρτητα της αποτελεσματικότητας και της προσφορότητας του μέτρου, οι θιγόμενοι εργαζόμενοι θυσιάζονται χάριν των οικονομικών στόχων της κυβέρνησης και της περιστολής των κρατικών δαπανών, ενώ προσβάλλεται βάνουσα και η προσωπικότητά τους, καθώς τους στερείται το δικαίωμα να εργαστούν.

Εξάλλου, τονίζεται στις δικαστικές αποφάσεις, ότι σύμφωνα με τον Ν. 4093/2012 κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητας θα καταβάλλεται το 75% των αποδοχών.

Όμως, συνεχίζουν τα δικαστήρια, οι αποδοχές των εργαζομένων ούτως ή άλλως είχαν ήδη υποστεί δραματικές μειώσεις, σε συνδυασμό με την επιβολή νέων φόρων, κάτι που θέτει σε διακινδύνευση την αξιοπρεπή διαβίωση των ιδίων και των οικογενειών τους.

Επίσης, παραβιάζονται τα άρθρα 4 παράγραφος 5 και 25 παράγραφος 1 του Συντάγματος, καθώς το μέτρο της διαθεσιμότητας επιβαρύνει δυσανάλογα ορισμένες κατηγορίες πολιτών, έναντι άλλων και προσθέτει νέα μέτρα σε βάρος των ιδίων εργαζομένων, ενώ τα προηγούμενα μέτρα είχαν αποδειχθεί απρόσφορα, με μοναδικό κριτήριο την ειδικότητα και το αντικείμενο εργασίας τους.

Ακόμη, η διαθεσιμότητα -σύμφωνα πάντα με τις δικαστικές αποφάσεις- παραβιάζει το δικαίωμα για δίκαιη αμοιβή που καθιερώνει το άρθρο 4 παράγραφος 1 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, αφού οι αποδοχές όσων τίθενται σε διαθεσιμότητα υπολείπονται του ορίου της φτώχειας.

Για τον ίδιο λόγο παραβιάζεται και το άρθρο 22 παράγραφος 1 του Συντάγματος, όπως επίσης παραβιάζεται και η αρχή της μη διακρίσεως, καθώς οι εργαζόμενοι τίθενται σε διαθεσιμότητα με μοναδικό κριτήριο την κατηγορία και τον κλάδο, χωρίς επαρκή αιτιολογία, ενώ το κριτήριο που χρησιμοποιείται, δηλαδή η μη τήρηση της διαδικασίας του ΑΣΕΠ, είναι

εντελώς προσχηματικό.

Επιπλέον, οι διατάξεις του Ν. 4093/2012 για τη διαθεσιμότητα αντιστρατεύονται ευθέως και τις συνταγματικές αρχές της αναλογικότητας (άρθρο 25 του Συντάγματος), της αξιοκρατίας (άρθρο 103 του Συντάγματος) και της ορθολογικής διάρθρωσης των υπηρεσιών του Δημοσίου.

Και αυτό, γιατί η επιλογή των εργαζομένων που τίθενται σε τέτοια κατάσταση δεν γίνεται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων (υπηρεσιακών και κοινωνικών, προσόντων, βάσει των ικανοτήτων, της απόδοσης, της αρχαιότητας, της ηλικίας, της οικογενειακής και της οικονομικής κατάστασης των εργαζομένων), ούτε όμως λαμβάνονται υπ' όψη κριτήρια που συνάπτονται με την προσωπική αξία και την ικανότητα των ενδιαφερομένων.

Επιπλέον, σημειώνεται στις δικαστικές αποφάσεις, η κατάργηση των οργανικών θέσεων δεν πραγματοποιείται στη βάση ολοκληρωμένης μελέτης αναδιάρθρωσης των δημοσίων υπηρεσιών, αλλά στηρίζεται στο τυχαίο κριτήριο της κατάληψης θέσεων συγκεκριμένων ειδικοτήτων και κατηγοριών, χωρίς να λαμβάνονται υπ' όψη οι συγκεκριμένες ανάγκες της καθεμιάς υπηρεσίας ή φορέα.

Θεωρείται δηλαδή «εκ προοιμίου βέβαιο» ότι οι υπηρεσίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Ν. 4093/2012 δεν χρειάζονται τις υπηρεσίες αυτών των ειδικοτήτων, μολονότι δεν έχει συνταχθεί σχετικό οργανόγραμμα στη βάση των πραγματικών αναγκών τους.

Παράλληλα, τα Μονομελή Πρωτοδικεία Χίου και Ξάνθης υπογραμμίζουν ότι η διαθεσιμότητα: 1) Μεταβάλλει «επί τα χείρω τους όρους εργασίας, αφενός μειώνοντας τον μισθό των αιτούντων κατά 25%, αφετέρου καθιστώντας αβέβαιο το μέλλον της εργασιακής σχέσης».

Και αυτό, γιατί «πιθανολογείται βάσιμα ότι η διαθεσιμότητα θα οδηγήσει σε οριστική απώλεια της θέσεως εργασίας, δεδομένου ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4093/2012, η σχέση εργασίας αυτών που προσφεύγουν στη Δικαιοσύνη, εφόσον δεν μεταταχθούν ή μεταφερθούν -ενδεχόμενο σφόδρα πιθανό με τα σημερινά δεδομένα- λύεται με τη λήξη του καθεστώτος της διαθεσιμότητας», 2) Τίθενται σε διαθεσιμότητα «με μοναδικό κριτήριο την κατηγορία και τον κλάδο, χωρίς επαρκή αιτιολογία για ποιον λόγο επιφυλάσσεται διαφορετική μεταχείριση σε άλλους εργαζόμενους της ίδιας κατηγορίας και του ίδιου κλάδου, κατά παράβαση της αρχής της μη διακρίσεως». Μάλιστα, υπογραμμίζουν οι δικαστές, το κριτήριο που χρησιμοποιείται, δηλαδή «η μη τήρηση της διαγωνιστικής διαδικασίας του ΑΣΕΠ, είναι παντελώς προσχηματικό», 3) Ο «νομοθέτης λειτουργώντας ισοπεδωτικά αντιμετωπίζει κατά τον ίδιο τρόπο τους ικανούς και ευσυνειδητούς υπαλλήλους με τους αργόμισθους και τους ανεπαρκείς» και 4) Προσβάλλει «την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, όπως προσβάλλεται βάναισα και η προσωπικότητα», καθόσον απομακρύνονται από τη θέση εργασίας τους και τους αποστερείται το δικαίωμα να εργαστούν.

Ακόμη, τα δικαστήρια Χίου και Ξάνθης επισημαίνουν ότι το μέτρο της διαθεσιμότητας

παραβιάζει και το άρθρο 4 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, καθώς «καταλείπεται στους εργαζόμενους ελάχιστο ή ανύπαρκτο εισόδημα».

Τέλος, τα Μονομελή Πρωτοδικεία Ξάνθης και Ρεθύμνου τονίζουν επίσης, μεταξύ των άλλων, ότι η διαθεσιμότητα αποτελεί βλαπτική μεταβολή της εργασιακής τους σχέσης, προσβάλλει στον πυρήνα τους τα συνταγματικά δικαιώματα των ενδιαφερομένων, και ειδικότερα αυτά που έχουν θεσμοθετηθεί στα άρθρα 2 παράγραφος 1, άρθρο 4 παράγραφος 5, άρθρο 22 παράγραφος 1, άρθρο 25 παράγραφοι 1 και 4 του Συντάγματος που επιβάλλουν τον σεβασμό και την προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, την ισότιμη συνεισφορά στα δημόσια βάρη, την προστασία της εργασίας, ενώ την ίδια στιγμή παραβιάζει και τις αρχές της αναλογικότητας και της αξιοκρατίας.

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ